

Η εορτή των Προπατόρων και του Αγίου Σπυρίδωνος στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακή 25 Δεκεμβρίου 2022 (12 Δεκεμβρίου με το παλαιό Εορτολόγιο) εορτάσθηκε από το [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#), σύμφωνα με το Τυπικόν αυτού, η εορτή των Αγίων Προπατόρων και η εορτή του εν αγίοις Πατρός ημών Σπυρίδωνος Επισκόπου Τριφυθούντος του θαυματουργού.

Κατά την εορτήν των Αγίων Προπατόρων, η Εκκλησία μας τιμά τους προ Νόμου και μετά τον Νόμον κατά σάρκα Προπάτορας του Χριστού, Αδάμ τον Προπάτορα, Ενώχ και Νώε, Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ και τους δώδεκα Πατριάρχας, Μωϋσέα, Δαυΐδ και Δανιήλ και τους τρεις Παίδας, Ζαχαρίαν και Ιωάννην τον Πρόδρομον και πλειάδα άλλων.

Με αφορμή την εορτή τελέσθηκε θεία Λειτουργία στην Εκκλησία των Αγίων Προπατόρων στο Χωριό των Ποιμένων / Μπειτσαχούρ, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφικών Ιερομονάχων, μεταξύ των οποίων ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, και ο ηγούμενος της Μπετζάλλας και του Χωρίου των Ποιμένων Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος, των Ιερέων της Κοινότητος ταύτης π. Ήσσα, π. Σάββα, π. Ιωάννου και π. Γεωργίου, ψαλλόντων των ψαλτών αυτής και μετεχόντων πανδήμως των ενοριτών αυτής, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα και του Δημάρχου της πόλεως κ. Χάικ.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

«Ανεκδιήγητος μεν ούν η του Χριστού γενεά κατά την θεότητα, γενεαλογείται δε κατά το ανθρώπινον, απόγονος ων ανθρώπων ο και υιός ανθρώπου γενέσθαι καταξιώσας διά το σώσαι τον άνθρωπον», κηρύττει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, ἔνθα ὁ ἄγγελος Κυρίου εὐηγγελίσατο ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις χαράν μεγάλην καί ἔνθα σύν τῷ ἀγγέλῳ «ἐγένετο πλήθος στρατιᾶς οὐρανόυ αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Πρβλ. Λουκ. 2,10-14), ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τῶν πρό τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου καί ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐξαιρέτως δέ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρός αὐτόν «ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τά ἔθνη τῆς γῆς», (Γεν. 12,3).

Ὅντως εἰς τόν Ἀβραάμ, ὡς λέγει ἡ ἁγία Γραφή ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία τοῦτέστιν ἡ ὑπόσχεσις ὅτι, ἐπειδή ἤκουσε τήν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ, δι' ἐνός ἐκ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ, τοῦ Χριστοῦ, θά εὐλογηθοῦν ὅλοι οἱ λαοί τῆς γῆς. «Καί ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τά ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς», (Γεν. 22,18). Κατά δέ τόν ψαλμωδόν: «ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρό τοῦ ἡλίου διαμένει τό ὄνομα αὐτοῦ· καί ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ

πάσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς, πάντα τά ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν», (Ψαλμ. 71,17). Ἡ γῆ δέ τῆς ἐπαγγελίας δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τὴν γῆν τῆς εὐλογημένης Παλαιστίνης καὶ δὴ τῆς πόλεως Βηθλεέμ, ἔνθα κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ», (Λουκ. 2,11).

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Προπατόρων, διὰ νὰ καταδείξῃ διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ὅτι: «οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β' Πέτρ. 1,16).

Εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν μεγαλειότητα τῆς δυνάμεως καὶ τῆς παρουσίας ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν Πατέρα, καὶ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν Μητέρα, ἀναφέρονται οἱ Προπάτορες γενικώτερον καὶ οἱ Προφῆται εἰδικώτερον.

Ἡ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἐκ Πνεύματος ἁγίου σάρκωσις καὶ ἐνανθρώπισις τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ γεγονὸς παγκόσμιον καὶ ἀνατίρρητον, μαρτυρούμενον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς καὶ κοσμικῆς ἱστορίας ἀφ' ἑνός· ταυτοχρόνως δέ ἀποτελεῖ καὶ μυστήριον μέγα, μὴ δυνάμενον νὰ γίνῃ κατανοητὸν ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, τοὔτέστιν τῆς

άνθρωπινης λογικῆς: «καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α΄ Τιμ. 3,16), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀναφερόμενος εἰς τό μέγα τοῦτο μυστήριον τῆς εὐσεβείας, τῆς θείας δηλονότι οἰκονομίας, διερωτᾶται λέγων: «Πῶς γενεαλογηθήσεται ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν καί πρὸς τόν Θεόν ὢν καί Θεός ὢν καί Θεοῦ Λόγος καί Υἱός ὢν», (Πρβλ. Ἰωάν. 1,1) καί μήτε Πατέρα ἔχων ἑαυτοῦ προγενέστερον καί ὄνομα ἔχων μετὰ τοῦ Πατρός «τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. 2,9) καί «πάντα λόγον;»

Πράγματι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ἰησοῦς Χριστός γενεαλογεῖται κατὰ τήν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ φύσιν, δηλαδή τήν ἀνθρωπότητα, τήν ὁποίαν προσέλαβεν διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. «Ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καί πίστει ἀληθείας», (Β' Θεσ. 2,13), λέγει ὁ σοφός Παῦλος.

Κατά δέ τόν ἐρμηνευτήν Ζιγαβινόν, ὁ Θεός Λόγος, γενόμενος ἄνθρωπος, δέν ἀπέφυγε τά «ἡμέτερα ὀνειδίη», δηλαδή δέν ἐπεριφρόνησε ὠρισμένας ἀνθρώπινες ἀδυναμίας μή ἀμαρτωλάς. Ἀνέλαβε ὅλην τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, πλήν τῆς ἀμαρτίας αὐτῆς: «Καί γάρ καί διά τοῦτο ἦλθεν ὁ Χριστός, οὐχί διά νά φύγη (=ἀποφύγη) τά ἡμέτερα ὀνειδίη, ἀλλ' ἵνα δέξηται ταῦτα καί ἀνέλη (=ἀπαλλάξη) διά τῶν ἑαυτοῦ ἀρετῶν. Ὡς ἰατρός γάρ οὐχ ὡς κριτής παραγέγονε».

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν θείαν φύσιν, δηλαδή τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὕτη εἶναι ἀπρόσιτος καί ἀπερινόητος. «Θεόν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε. Ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο», (Ἰωάν. 1,18) διδάσκει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. «Ὁ Θεός ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδέ ἰδεῖν ἀδύνατον», (Α΄ Τιμ. 6,16), κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος. «Οὐ γάρ μή ἴδῃ ἄνθρωπος τό πρόσωπόν μου καί ζήσεται», (Ἐξόδ. 33,20), λέγει Κύριος. Ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ὅμως οἱ τελειωθέντες ὁψονται Αὐτόν.

«Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται», (Ματθ. 5,8), λέγει πάλιν Κύριος.

Εἰς τοῦτο καλούμεθα καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἵνα καθάρισωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ ἀξίως προσέλθωμεν καὶ προσκυνήσωμεν τὸν γεννηθέντα Χριστὸν, ὁ ὁποῖος «ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα», (Λουκ. 14,17) ὡς ἠκούσαμεν εἰς τό σημερινόν Εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα.

Ἑρμηνεύων τούς ἀνωτέρω τούτους λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἦτοίμασε γάρ τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Θεός καὶ Πατὴρ ἐν Χριστῷ, τὰ δὲ αὐτοῦ τῷ κόσμῳ δεδωρημένα ἀγαθὰ, ἀμαρτιῶν ἀπόθεσιν, Πνεύματος Ἁγίου μέθεξιν, υἱοθεσίας λαμπρότητα, βασιλείαν οὐρανῶν». Ὁ δὲ ἱερώτατος Παῦλος λέγει: «ὅτε δὲ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τούς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5).

Ἀκούσωμεν καί τοῦ ὑμνωδοῦ βοῶντος: «Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τόν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας πρός φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμεν σε φιλόανθρωπε».

Τόν Ἄγγελον τοῦτον τῆς Μεγάλης Βουλῆς τοῦ Θεοῦ Πατρός, τόν φωτισμόν δηλονότι τῆς θεογνωσίας (Ἐφ. 2,14), τόν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὁποῖον προητοίμασαν οἱ Προπάτορες καί προκατήγγειλον οἱ Προφῆται, σπεύσωμεν καί προφθάσωμεν καί ἡμεῖς ἐν μετανοίᾳ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας καί ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σήμερον ἑορταζομένου ἁγίου Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, τύχωμεν τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως ἀφ' ἑνός καί τῆς σωματικῆς ἀνακαινίσεως ἀφ' ἑτέρου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Παρέλαση Προσκόπων και Δεξίωση

Ακολούθησε παρέλαση των Σωμάτων των Προσκόπων και δεξίωση στο Ηγουμενείον, κατά την οποία και πάλιν ο Πρωτοπρεσβύτερος του Ιερού Ναού π. Ήσσα Μούσλεχ διάβασε τον χαιρετισμό του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κκ Θεοφίλου.

Ο Χαιρετισμός του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

«Ἴδου δὴ τι καλὸν ἢ τι τερπνὸν ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό», (Ψαλμ. 132,1), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐντιμότητα κ. Δήμαρχε,

Πρόεδρε καί τίμια μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Κύριοι καί κυρίες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐόρτιος μνήμη τῶν ἁγίων Προπατόρων ἀποτελεῖ τό προμήνυμα τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

Τό ὄντως χαρμόσυνον καί παγκόσμιον τοῦτο γεγονός τῶν Χριστουγέννων δηλονότι, ἐπεσκίασε πρὸς στιγμήν ὁ τραγικός καί αἰφνίδιος θάνατος δύο ἀθῶων καί ἀγγελικῶν νηπίων, ἀδελφῶν τῆς ἀγιογραφικῆς ὑμῶν πόλεως τῶν ἀγραυλούντων Ποιμένων. Καί ὁ μέν ψαλμωδός λέγει «Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ

ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει» (Ψαλμ. 102, 15) ὁ δέ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός λέγει: «Ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ Ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 25-26).

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναγέννησιν ἡμῶν τῶν πιστευόντων καί εἰς τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βεβαίαν ἐγγύησιν ὅτι ἡ ἐλπίς ἡμῶν δέν θά διαψευσθῇ, ἀλλά θά ἀναστηθῶμεν καί ἡμεῖς, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγων: «εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καί ἀμίαντον καί ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς», (Α' Πέτρ. 1, 3-4).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί δὴ τό Roum Orthodox Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τὴν φυσικὴν καί πνευματικὴν Κιβωτόν, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων διεφύλαττε καί ἐξακολουθεῖ νά διαφυλάσσει τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς γενικώτερον καί τῆς Ἀγίας Γῆς εἰδικώτερον. Ἡ ἐκ τῆς κατοικικῆς καταστάσεως δημιουργηθεῖσα πολιτική καί κοινωνική κρίσις καί αἱ συνέπειαι αὐτῆς, ἡ ἀβεβαιότης καί τό ἀδιέξοδον ἀρκοῦν νά καταδείξουν ὅτι τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἶναι ὁ μοναδικός θεσμός, ὁ ὁποῖος ἐγγυᾶται ὄχι μόνον τὴν θρησκευτικὴν ἀλλὰ καί τὴν πολιτισμικὴν ταυτότητα τῶν ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ διαβιούντων ἐνταῦθα Χριστιανῶν.

Ἀξιοσημείωτον ἐν προκειμένῳ εἶναι τό γεγονός ὅτι τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκκλησιαστική καί πνευματική δικαιοδοσία περιλαμβάνει τό κράτος τῆς Παλαιστίνης, τήν Λωρίδα τῆς Γάζης, τό Χασιμητικόν Βασίλειον τῆς Ἰορδανίας, τό Ἐμιράτον τοῦ Qatar καί τό Ἰσραηλινόν κράτος, ἀποτελεῖ ἀφ' ἑνός μέν τό σημεῖον ἀναφορᾶς, τοὔτέστιν τό ἀνήκειν ἀλλά καί «τήν ἐνότητα τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καί ἐν πνεῦμα, καθώς καί ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν», (Ἐφ. 4, 3-1) κατά τόν θεῖον Παῦλον.

Θέλομεν νά διαβεβαιώσωμεν ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ τόσον διά τήν προστασίαν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τῆς ἐπ' αὐτῶν τελουμένης θείας λατρείας, ὅσον καί διά τάς ποικίλας ἀνάγκας τοῦ εὐλαβοῦς ποιμνίου αὐτοῦ: «Αἰτεῖτε, καί δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καί εὕρησετε, κρούετε, καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν», (Ματθ. 7,7), λέγει

Κύριος. «Οὐχ ἦττον ὅμως πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γινέσθω» (Α΄ Κορ. 14, 40), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐν κατακλείδι εὐχόμεθα εὐλογημένα Χριστούγεννα εἰς πάντας ὑμᾶς εἰς δέ τούς ἐκ τῆς μεγάλης θλίψεως δοκιμαζομένους γονεῖς τῶν ἀτυχῶς καί ἀδίκως κοιμηθέντων ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῶν τέκνων αὐτῶν ἐφράζομεν τά βαθύτατα συλλυπητήρια ἡμῶν διαβεβαιούμενοι αὐτούς ὅτι «εἴτε πάσχει ἓνα μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη», (Α΄ Κορ. 12, 26). Κύριος ὁ Θεός ἀναπαύσοι εἰς τὰς Πατρικὰς Αὐτοῦ ἀγκάλας τούς μεταστάντας νηπίους ἀγγέλους. Ἀμήν».

Το μεσημέρι παρετέθη τράπεζα.

